

TÖLG - MOLNÁR ZOLTÁN

festőművész, tanár

Megérkezve a műterembe három-négy, olykor tíz percig is hallgatom a csendet, várom, hogy a műterem-növényeim is tudják, már nincsenek egyedül.

Sok mindent kéne csinálnunk, ha lenne egy szép napunk. És lassan-lassan reménykedni is kezdünk, kávéfőzők és próbálok nem elmenekülni: ügyintézés, telefonálni, kitalálva, hogy még a postára is mennem kéne stb..

Ha van türelmünk és figyelmünk valami talán megszólít, ami tegnap itt maradt. És néha sikerül. Csak ügyesen, tépd le a felét, szögezd le, csavarozd oda, fessél le fényesre, hogy rohanjon rajtam a fény, hogy ne is lássál, csak tükröződjek. És voltaképpen már jó is a nap, csak nézni kell néha az órát, hogy mennyi az idő, hogy mennyi is van még.

Azután holnap gyere reménykedve, és, ha még mindig szépnek-jónak látsz, akkor valóban jó nap volt. És ez így megy (jó esetben) napról napra, köszönet a műterem-növényeimnek, akik észrevétlenül, de mindig tanítanak a fény felé fordulni.

2013. április 1.

Arriving at the atelier three or four minutes elapse, even ten, while I am just listening to the silence waiting for the studio-plants to recognize: they are not alone.

We should do a lot if we had a nice day. And slowly we begin to hope, I make coffee and try not to flee: doing administration, making phone calls, guessing that I should go to the post office, too etc. ...

If we have patience and watch, something may speak to us, something that we left here yesterday. And sometimes we succeed. Be neat: tear it in half, nail it down, then screw it home, paint me shiny to let light run on me so that you could not see me, just my reflections. And, in fact, I have a good day, I just have to look at the clock now and then to see what time it is, how much time is left.

Then come tomorrow trustingly and if you still find me beautiful and good, yesterday was a really good day.

And so it goes day by day, thanks to the studio-plants, who are unnoticed, but always taught me to turn to the light.

1 April, 2013

1944-ben született Budapesten.

1958-62 Képző és Iparművészeti Gimnázium, Budapest

1964-70 Magyar Képzőművészeti Főiskola, Budapest,
Mestere Fónyi Géza

1970-74 Derkovits képzőművészeti ösztöndíj

1972-87 Képző és Iparművészeti Szakközépiskola Tanára

1986 Egy hónapos ösztöndíj, Layota AB (Svédország)

1987 Magyar Képzőművészeti Főiskola (Egyetem
docense)

1990 Munkácsy díj

1995 Kéthónapos ösztöndíj, Római Magyar Akadémia

2000 DLA Doktor (MKE)

2002 Doktor Habil (MKE Képzőművészet)

2003 Egyetemi Tanár (MKE)

2009 Nyudíjazzák

Válogatás az utóbbi évek kiállításaiából:

2009 „sum, esse, fui” Bartók '32 Galéria, Budapest

2010 „Tisztelettel Szt. Lukácsnak” Scheffer Galéria, Budapest
„A kartuson kívül” Modem, Debrecen

2011 „Mester és mesterek” Böröcz, Gerber, Gaál, Tölg
(Bartók '32 Galéria, Budapest)

2012 „Ámos Imre és a XX század” (Kortárs ösztöndíj)
Budapest

„A kartuson kívül” Modem, Debrecen

2013 „Mindig a zéró pontról” Léna & Roselli Galéria,
Budapest

„Párbeszéd” Modern – kortárs – monokróm, Kepes
Intézet, Eger

„Ámos Imre és a XX század” (Kortárs ösztöndíj)
kiállítás, Dunaszerdahely)

Aba Novák Judit emlékkiállítás, Leányfalu Galéria

2014 „a fekete” – Pécsi Galéria m21

Budapesten él és dolgozik.